

Thinget, at jeg ikke anseer blise Valg af Forsamlingerne for sært heldige, at det let bringer Uderlighederne fra de forskjellige Forsamlinger ind i Fællesforsamlingen, iskedetfor at man skulde søge at bringe Kræfter ind, der lettere kunde arbejde sammen. Men alt Det maa nu fra vor Side betragtes som noget Afgjort; det have vi forhandlet, dengang vi første Gang behandlede dette Forslag, og vi kaste os ind i en Stilling, som vi aldeles ikke kunne oversee, dersom vi nu forkaste det foreliggende Forslag. Det er ogsaa at haabe, at der kan træffes Bestemmelser, hvorved det kan forebygges, at der t. Ex. aldeles ikke kommer Nogen fra den slesvigiske Forsamling, der repræsenterer det danske Element i Slesvig. Det lader sig forebygge. Det kan jo tænkes, at man opstiller saadanne Regler for den Maade, hvorpaa Forsamlingerne vælge deres Repræsentanter, hvorved det gjøres muligt for et Mindretal ikke at see sig aldeles blottet for Repræsentation. Jeg kan, som sagt, med Hensyn til Enkeltighederne, i mange Henseender stemme overeens med, hvad der er fremført; men jeg troer, at saaledes som Sagen ligger for, maae vi ganske simpelt vedtage den. Kan der end være Fare derved, kan der end være begrundet Frygt, saa staaer det dog for mig som aldeles klart, at vi vilde komme ind i uendelige Forviklinger, som jeg ikke veed, om Nogen vilde være istand til at rede os ud af, dersom vi ikke aldeles uden nogensomhelst Forandring vedtage det Lovforslag, som nu er under Forhandling.

Grundtvig: Med den største Beundring har jeg hørt den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), som, idet han opfordrer Forsamlingen til, ja besværges den at antage det Lovforslag, som nu foreligger, aldeles uforandret, ikke fandt det nødvendigt eller Umagen værd med et eneste Ord at imødegaae den Paaastand, som jeg fremsatte, at vi ikke heved vilde forandre Danmarks Grundlov, men aldeles op hæve og opgive den; dersom dette er uimodsigeligt og uigjendriveligt, som jeg virkelig anseer det for at være, saa gaar jo den ærede Rigsdagsmand derpaa ud, at vi uden Hensyn til at

vi berøved og give Alt, hvad vi ere satte til at værne om, men kun fordi det eengang er gaaet igjennem i dette Thing, skulle optage det og antage det uden al Forandring, som om det, at det i Grundlovens § 100 er bestemt, at enhver Grundlovsforandring skal komme 3 Gange frem paa Rigsdagen, blot var saaledes bestemt, for at have den Fornøielse, at det 3 Gange skal gaae ind og ud af Rigsdagen, og for at Tiden skulde forhales lidt, medens Hovedgrunden dertil dog maa være, at det skal underkastes 3 Døstelsfer, hvorimod den ærede Rigsdagsmand netop som Grund for at antage det ansøgte, at vi derved undgik at underkaste det en ny Døstelse. Det er altsaa aabenbart Bestemmelsen ved vor Grundlov, at Forslaget skal underkastes tre Døstelsfer, hvad enten vi saa tilsidst komme til den Afgjørelse, at det kan antages uforandret, eller at det enten maa forkastes eller dog have visse Ændringer, som derfor ogsaa maae gjennemgaae deres Skjærsild. Hvorledes det paa nogen Maade, selv om vi allesammen havde været med at antage dette Grundlovsudkast, skulde være vor Pligt eller ialtfald en Gæsplygt for os at holde fast derved, om det saa nok saa klart bevistes at være splittergalt, det kan jeg paa ingen mulig Maade forstaae; thi, om de ogsaa Alle, om jeg selv havde været med at give min Stemme dertil, saa vilde jeg dog, og det med den fuldeste Frimodighed, naar jeg nu var kommen til en anden Overbeviisning, sige: ja efter hvad der dengang forelaa, efter den Døstelse, som da var foretaget, kunde jeg ikke komme til nogen anden Beslutning; men nu seer jeg derimod klart, at det var galt, og derfor kan jeg ikke forsvare, hverken for mig selv eller for Folket eller for Samtiden, at blive ved den Beslutning, som jeg seer jeg er kommen aldeles feilagtigt og skævt til, og som vil være til Ulykke for mit Fædreland. Men nu er det ikke engang Tilfældet; her er det ikke blot saa, at hartad Halvdelen af Folkethingets Medlemmer er ny og fremmed for hele den Forhandling, som da fandt Sted; men der var dog vistnok ogsaa Nogle, som dengang ikke vare enige i Forandringen, og hvis ikke alle de ere gaaede ud, og der altsaa dog her i Forsamlingen er Nogle af dem, som dengang